

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim Rewitalizacja obszarów postindustrialnych	
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim Revitalization of post-industrial spaces	
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Historyczny	
4.	Kod przedmiotu/modułu	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) Fakultatywny	
6.	Kierunek studiów Historia w przestrzeni publicznej (public history)	
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) II stopień	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład 15 h	
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia dr Tomasz Dywan	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów	
13.	Cele przedmiotu Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami rewitalizacji, konserwacji oraz ochrony dóbr kultury materialnej. Wykształcenie umiejętności takich jak: - identyfikacja i rozpoznawanie wartości zabytkowych danych obiektów lub ich zespołów, - zasady adaptowania niszczących obiektów zabytkowych do nowych funkcji.	
14.	Zakładane efekty uczenia się	Symbole kierunkowych

		efektów uczenia się
	Ma wiedzę na temat funkcjonowania pamięci o przeszłości na obszarach postindustrialnych	K_W01
	Zna na terminologię właściwą naukom historycznym	K_W02
	Zna światowe i europejskie trendy badawcze oraz praktyczne przedsięwzięcia z zakresu public history na obszarach postindustrialnych	K_W07
	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej	K_W09
	Posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych, związanych z funkcjonowaniem historii w przestrzeni publicznej na obszarach postindustrialnych	K_U04
	Jest świadomy konieczności krytycznej recepcji przekazów historycznych funkcjonujących w przestrzeni publicznej obszarów postindustrialnych i potrafi przekazać tę krytyczną postawę innym, w tym nieprofesjonalistom.	K_K02
	Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z popularyzacją wiedzy historycznej na obszarach postindustrialnych i w związku z nimi.	K_K04
	Aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego obszarów postindustrialnych.	K_K05
	Systematycznie śledzi funkcjonowanie pamięci o przeszłości na obszarach postindustrialnych oraz świadomie włącza się w jej kształtowanie, z wykorzystaniem różnorodnych, nowatorskich form przekazu oraz z poszanowaniem zasad etycznych	K_K06
15.	<p>Treści programowe</p> <p>Założenia dawnych i współczesnych doktryn konserwatorskich (od końca XVIII w. do współczesności); podstawowe teksty i dokumenty doktrynalne, Pojęcia i terminy funkcjonujące w teorii, praktyce oraz polskim prawodawstwie z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego, Technologia i podstawowe techniki konserwatorskie ze szczególnym uwzględnieniem architektury i budownictwa; różnica pomiędzy remontem a konserwacją,</p> <p>Ocena wartości zabytkowych w ujęciu Aloisa Riegla i jego naśladowców (M. Dvořák, W. Frodl) oraz modyfikacja tych teorii po II wojnie światowej</p> <p>Omówienie procesów konserwacji, restauracji, rewitalizacji i adaptacji architektury i budownictwa z poszczególnych epok historycznych do współczesnych funkcji (od fazy rozpoznania wartości zabytkowych, rewaloryzacji do opracowania projektu rewitalizacji i jego realizacji) na konkretnych przykładach,</p> <p>Problematyka rewaloryzacji zabytków architektury, przemysłu i techniki XIX i XX w.</p> <p>Popularyzacja wiedzy o zabytkach i społeczne konteksty ochrony dziedzictwa kulturowego.</p>	
16.	<p>Zalecana literatura (<i>podręczniki</i>)</p> <p>M. Palmer, P. Neaverson, <i>Industrial Archaeology: Principles and Practice</i>, New York 2001.</p> <p>E. Małachowicz, <i>Konserwacja i rewaloryzacja architektury w środowisku kulturowym</i>, Wrocław 2007.</p>	

	<p>M. Arsyński, <i>Idea – pamięć – troska. Rola zabytków w przestrzeni społecznej i formy działań na rzecz ich zachowania od starożytności do połowy XX wieku</i>, Malbork 2007.</p> <p><i>Zabytek i historia. Wokół problemów konserwacji i ochrony zabytków w XIX wieku. Antologia</i>, wybór i wstęp P. Kosiewski, J. Krawczyk, Warszawa 2007.</p> <p><i>Adaptacja obiektów zabytkowych do współczesnych funkcji użytkowych</i>, red. B. Szmygin, Warszawa-Lublin 2009.</p>											
17.	<p>Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów uczenia się: kolokwium</p>											
18.	<p>Język wykładowy</p> <p>Polski</p>											
19.	<p>Obciążenie pracą studenta</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Forma aktywności studenta</th> <th>Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: - wykład</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>Praca własna studenta np.: - przygotowanie do kolokwium: - przygotowanie do egzaminu spec.</td> <td>30 45</td> </tr> <tr> <td>Suma godzin</td> <td>90</td> </tr> <tr> <td>Liczba punktów ECTS</td> <td>3</td> </tr> </tbody> </table>		Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: - wykład	15	Praca własna studenta np.: - przygotowanie do kolokwium: - przygotowanie do egzaminu spec.	30 45	Suma godzin	90	Liczba punktów ECTS	3
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności											
Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: - wykład	15											
Praca własna studenta np.: - przygotowanie do kolokwium: - przygotowanie do egzaminu spec.	30 45											
Suma godzin	90											
Liczba punktów ECTS	3											

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty uczenia się

W - kategoria wiedzy

U - kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) - kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - numer efektu uczenia się